SJORS

van de Rebellenclub

8 APRIL 1967
VERSCHIJNT
WEKELIJKS

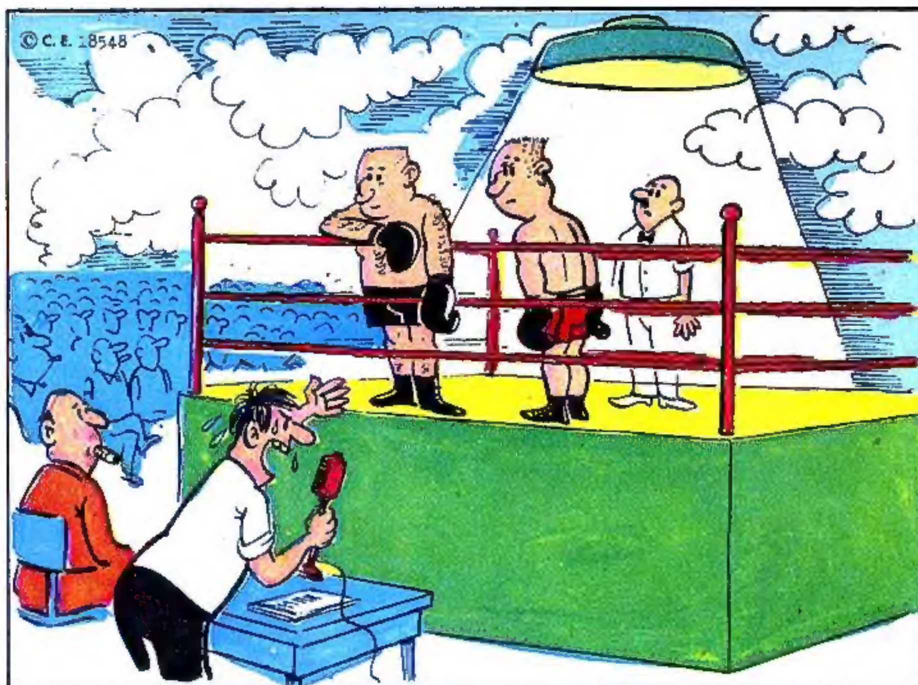
Nr. 14

VAN ALLES WAT

BIJ DE VOORPLAAT

Je kent hem vast nog wel, Jean Paspartoe, de ietwat stuntelige, maar altijd van goede bedoelingen vervulde figuur, die al meer in stripverhalen in ons blad is opgetreden. Op bladzijde 17 begint een van zijn vele, dolkomische avonturen rond een gestolen portefeuille. Speciale aandacht vragen we deze week voor bladzijde 16, waar je een grote foto vindt van de Karlins, een opkomende zanggroep uit Schotland.

„Joe geeft Jim een rechtse... Jim antwoordt onmiddellijk met een knoerharde linkse... Joe springt op zijn rivaal toe... Wat een geweldig gevecht, dames en heren!..."

De peer van PEER

Deze foto is genomen in het Belgische dorpje Peer. Op het dorpsplein staat een waterpomp en het aardige is dat deze pomp bekroond wordt door een grote ijzeren peer. Het plaatsje Peer ligt in een gebied waar veel fruit gekweekt wordt en in het bijzonder peren, dus is het eigenlijk wel logisch dat het dorpje een gedenkteken heeft in de vorm van een peer.

NANCY

„Kunt u in SJORS niet eens een fotootje van Nancy Sinatra plaatsen? Ik vind haar geweldig goed." Aldus een verzoek van naamgenoot **Nancy Willems in Arnhem.**
Met alle plezier, Nancy. Hierbij een plaatje van Nancy „Boots" Sinatra. Wij vinden haar ook reuzegoed.

VLIEGTUIGEN

„Ik ben meer dan tevreden over uw weekblad, maar één ding ontbreekt eraan: er staat weinig in over vliegtuigen. Wilt u daar eens wat aan doen?" Dit verzoek kregen we van een lezer uit **Lisse**, wiens naam zo onduidelijk geschreven was, dat we hem niet konden ontcijferen. In ieder geval is het zo dat we in SJORS wel degelijk af en toe aandacht besteden aan vliegtuigen en we zullen dat ook in de toekomst blijven doen; alleen: er zijn vele terreinen die onze en jullie belangstelling genieten, dus ieder op zijn beurt.

HEB JE DIE AL GEHOORD?

Jan: Waarom moet ik mijn gezicht wassen voor we gaan eten, moeder?
Moeder: Omdat er zwarte vegen op zitten.
Jan: Waarom kan ik er niet gewoon poeder over doen, zoals u altijd doet?

Heb je vergeten dat je geld van me geleend hebt?
Nee, maar als je nog een poosje geduld hebt, dan lukt het me wel.

Bezoeker: Hoeveel mensen werken er in deze fabriek?
Arbeider: O, ongeveer één op tien.

Waarzegger: U zult tot uw veertigste jaar arm en ongelukkig zijn.
Klant: En dan?
Waarzegger: Dan bent u eraan gewend.

DINKIE

DOOR CAROL VOGES

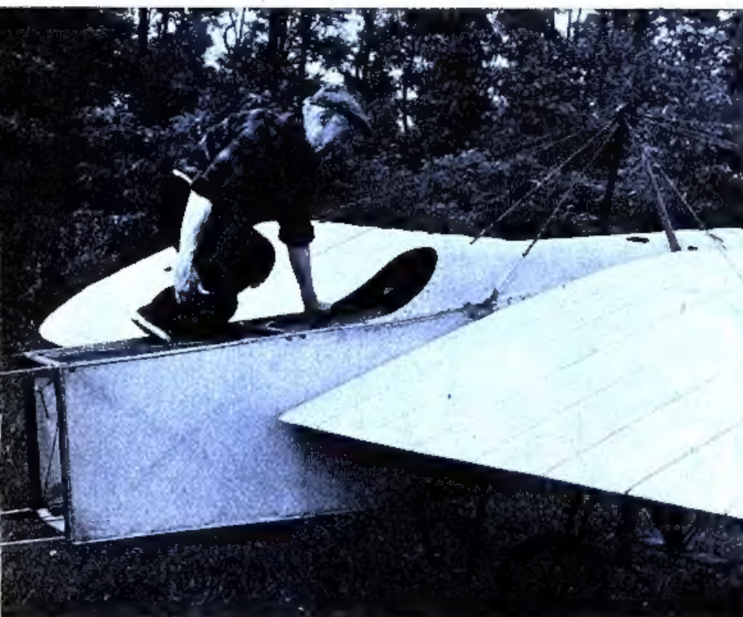

Die knotsgekke kerel

De liefde voor de vliegerij heeft hem een internationale vermaardheid gegeven op het gebied van de nabouw van oude vliegtuigen met behulp van kisten, eventueel kratten...

De knieën zijn niet zo soepel meer als in de dagen van Blériot.

Jean Salis, zeventig jaar oud, al wat stram, maar boordevol energie. Een naam om te onthouden voor ieder die zich interesseert voor de geschiedenis van de luchtvaart. Iedereen kent de Fransman Blériot, de luchtvaartpionier, die het waagde in een vliegtuig dat niet veel meer dan een toestand van latten, draadjes en zeildoek genoemd kan worden, het Kanaal over te steken. Jean Salis, toentertijd zijn naaste medewerker, presteerde tweemaal hetzelfde, zij het in 1955 en 1959, dus een halve eeuw later, in een toestel dat tot in alle details een getrouwe kopie was van de kist van Blériot.

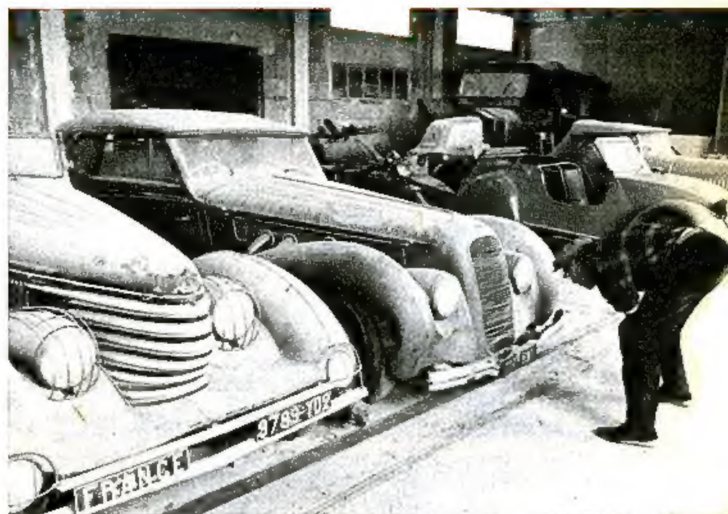
Het zijn echter niet alleen „prolongaties wegens groot succes" die Salis tot een verdienstelijke figuur voor de luchtvaart hebben gemaakt. Op school was hij geen beste leerling, maar dat verhinderde hem niet uit te groeien tot een buitengewoon kundig monteur, constructeur en vlieger. In 1919, na een mislukte loopbaan als landsverdediger in de eerste wereldoorlog, die hij zelf liever als vlieger dan als frontsoldaat in de loopgraven van Verdun had doorgebracht, presteerde hij het als eerste samen met een cameraman over de Mont Blanc heen te vliegen. Na een moeizame en koude tocht moest hij op zijn laatste druppels benzine landen op een weiland, dat zo vol belangstellenden stond, dat er nauwelijks plaats was voor een landing. Terstond hierna brak zijn toestel in tweeën.

Momenteel is hij de enige man in Frankrijk, misschien wel in de hele wereld, die in staat is ouderwetse vliegtuigen precies na te bouwen. Nog zo leeft hij met zijn hart in de dagen van weleer, toen de vliegerij nog meer een kwestie van sport en goochelarij dan van techniek was, dat hem nu nog de tranen in de ogen schieten bij het beklimmen van zijn eigen *Blériot*. Zijn vermaardheid op het gebied van vliegtuigbouw

met zijn vliegende kratten

Zo kun je fijn oude herinneringen ophalen...

Ook oude auto's maken deel uit van het roemruchte verleden van de pioniers. Bovendien zit er bijna altijd een motor in. Dat is zeer interessant voor een rasechte monteur. Onder zijn collectie bevinden zich vroegere auto's van de Aga Khan en het Franse staatshoofd. Samen met zijn vliegtuigen gaan ze straks het nieuwe museum in Verdun bevolken.

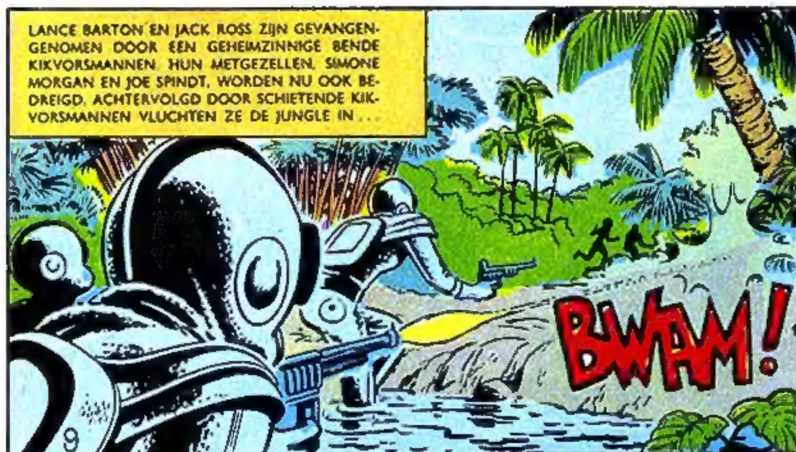
gaat zo ver, dat de producer van de film „De langste dag" hem verzocht een glider, een soort zweefvliegtuig, na te bouwen, die nodig was voor de film. Zanuks enige kritiek op dit toestel was, dat de glider te stevig was. Men heeft de scène drie keer moeten overfilmen, voordat de kist brak zoals in het draaiboek stond.

Ook zijn kinderen zijn bezeten van de luchtvaart. Zijn zoon leidt momenteel het bedrijf van zijn vader. Samen zijn ze van plan bij Verdun een vliegtuig- en automuseum op te richten. Zijn dochter?... Die is getrouwd met een Caravellepiloot...

Niet alleen de heel oude luchtvaartgeschiedenis herleeft in de werkplaats van Jean Salis. Ook komen er vliegtuigen uit zijn handen waarvoor je echt niet knotsgek hoeft te zijn om ze te durven besturen.

LANCE BARTONS AVONTUREN

DE BANNELING

VAN NIMMORAC

TEKST EN TEKENINGEN:

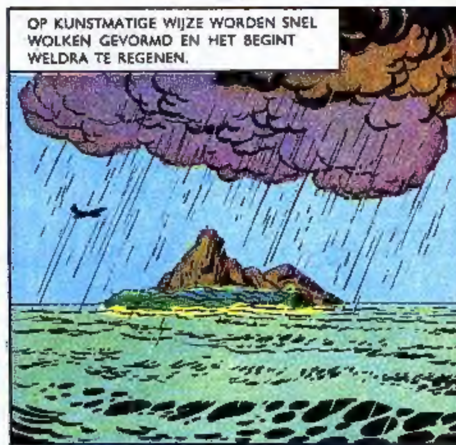

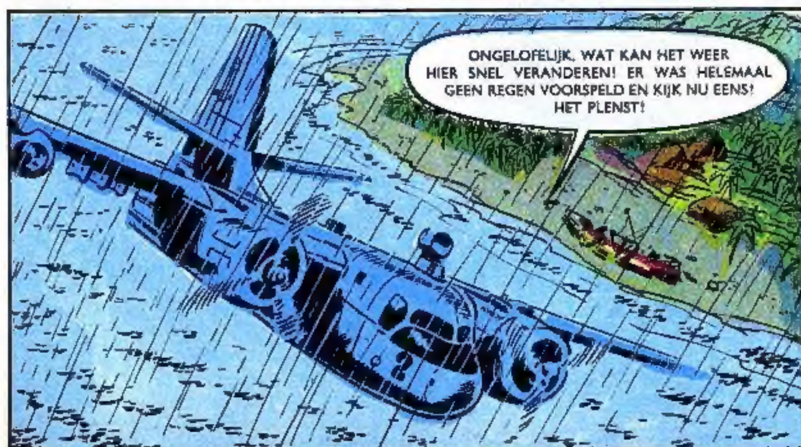

ARTHUR

MET EEN AFSCHUWE-LIJKE KREET HEEFT ARTHUR EEN EINDE GE-MAAKT AAN DE SOMBERE PLANNEN VAN DE TWEE MANNEN.
MIJN TANDEN RAM-MELEN ALS EEN OUDE FIETS.
IK GELOOF ZELFS DAT MIJN HAREN VER-SCHOTEN ZIJN.

ARTHUR, EINDE-LIJK HEB IK JE WEER BIJ ME.
SSST, PAPA, SPREEK LIEVER MIJN NAAM NIET AL TE LUID UIT.

MAAR VOOR EEN OGENBLIK IS HET WEERZIEN TOCH WEL HET ALLERBE-LANGRIJKSTE.
EN DAN TE BEDENKEN, DAT WE ELKAAR IN GEEN VIJF-TIG JAAR HEB-BEN GEZIEN.
JONGEN, IK BEN TROTS OP JE.

ZIEZO, NU KUNNEN WE WEL GAAN SLAPEN.
MOET DAT HIER OF MAG HET OOK ER-GENS ANDERS ZIJN?

HET SPOOK DOET HET WEER GOED. WE ZULLEN DUS WEL GEEN LAST KRIJGEN VAN ONZE SCHULDEISERS.
JA, EINDELIJK KUNNEN WE ONS HIER WEER VEILIG VOELEN.

WAT EEN LA-WAAI. IK DOE GEEN OOG DICHT.
ZZZ
GRR
GRR
ZZZ
RRR
GRRR
RRR
OP WAT GE-SNURK NA DAALT NU DE NACHTELIJKE STIL-TE OVER HET KASTEEL.

DAT IS ZEKER EEN NIEUWE METHODE OM ONS AF TE SCHRIKKEN.
WE KUNNEN NAAR ONS GELD FLUI-TEN.
DE SCHULD-EISENDE DORPSBEWO-NERS LATEN HET HOOFD NU HANGEN.

HADDEN WE TOEN ONDERWEG MAAR DE NEEF VAN ZIJN BROER KUNNEN VATTEN.
JA, MAAR DE LOMPERD GING ER STIEKEM VAN-DOOR.

VREEMD, EEN SPOOK BIJ ZO'N GEWOON HUIS!
PRAAT ME ER NIET VAN. ALS JE EENS WIST, HOE GRAAG IK HIER WEG WAS.

HET ARME SPOOK VERTELT ZIJN ZOON, HOE HIJ HIER ZIJN DAGEN EN NACHTEN DOORBRACHT MET HET AFSCHRIKKEN VAN SCHULDEISERS.
HIJ IS IEDER-EEN UIT DE OMGE-VING KAPITALEN SCHULDIG.
HET IS EEN SCHAN-DE! DIT MOET GE-STRAFT WORDEN.

EERST GA IK EENS WAT AAN DIE KET-TINGEN DOEN.
IK HEB VAN ALLES GEPRO-BEERD, MAAR DEZE SLOTEN ZIJN ZO IN-GEWIKKELD.

DAN ZIT ER NIETS ANDERS OP DAN DAT IK ER EEN SPECIA-LIST BIJ HAAL. WACHT OP ME.
GOED, MAAR KOM ASJEBLIEFT TERUG VOOR DEZE AFLEVERING AFGELOPEN IS.

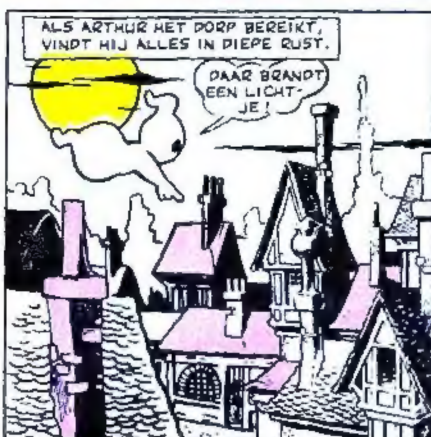
HET SPOOKJE ZONDER VREES

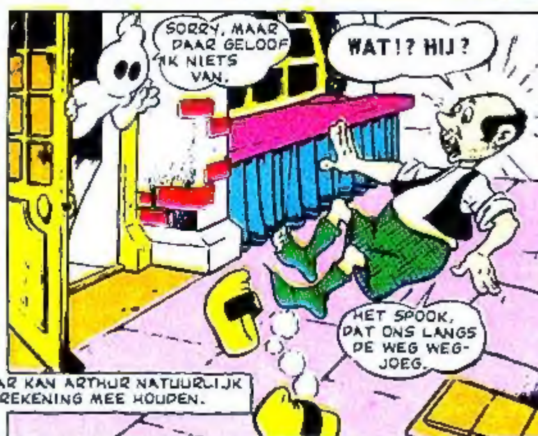

de Prins en de Bedelaar

LORD ST. JOHN GING NAAR HET KONINKLIJK PALEIS OM HET ZEGEL TE HALEN, DAT IN EEN GEHEIM KASTJE ZOU LIGGEN.

NA ZIJN VERTREK VORMDEN DE AANWEZIGEN GROEPJES EN TOM WERD AL GAUW AAN ZIJN LOT OVERGELATEN.

TOEN ST. JOHN NA ENIGE TIJD TERUGKWAM, LIEP HIJ REGELRECHT OP TOM TOE, BOOG EN ZEI:

SIRE, HET ZEGEL WAS ER NIET!

GROOT WAS DE CONSTERNATIE EN DE LORD BESCHERMHEER RIEP:

GOOI DIE BEDELAAR OP STRAAT! WE HEBBEN NU GENOEG GEDULD MET HEM GEHAD!

TERUG! WIE HEM AANRAAKT, RISKEERT ZIJN LEVEN!

TOM BEGREEP ER NIETS MEER VAN. HOE KON HET ZEGEL NIET OP DE GENOEMDE PLAATS LIGGEN? EN AAN LORD ST. JOHN VROEG HIJ:

HEBT U WEL GOED GEZOCHT EN HOE ZIET HET ER UIT? IS HET VAN GOUD EN ZIJN ER LETTERS IN GEGRAVEERD?

TOEN DE LORD TOEGAF DAT HET ER INDERDAAD ZO UIT ZAG, RIEP TOM:

HAD DAT EERDER GEZEGD! IK WIST NIET DAT U DAT BEDOELDE. IK WEET HEEL GOED WAAR HET IS. DAAR STAAT DE ECHTE KONING. HIJ HEEFT HET ER ZELF WEGGESTOPT!

MAAR DE ARME EDWARD KON GEEN ANTWOORD GEVEN EN TOM MOEST HEM OP WEG HELPEN. HIJ VERTELDE HOE ZE VERKLEED VOOR DE SPIEGEL GESTAAN HADDEN EN EDWARD NAAR DE WACHT GING. OP TAFEL LAG HET ZEGEL. VOOR EDWARD DE KAMER VERLIET, WILDE HIJ DAT NOG EVEN OPBERGEN. TOEN HIJ ZOVER GEKOMEN WAS, RIEP EDWARD OPEENS:

DAT IS GENOEG, NU WEET IK HET WEER! U ZULT HET ZEGEL VINDEN IN HET ITALIAANSE WAPENSTUK DAT AAN DE WAND HANGT!

VOOR DE TWEEDE KEER VERDWEEN LORD ST. JOHN EN HIJ KWAM TERUG MET HET ZEGEL. HET WAS NU WEL DUIDELIJK BEWEZEN DAT EDWARD DE ECHTE KONING WAS. ER GING EEN GEJUICH OP EN ALLE AANWEZIGEN BOGEN.

LANG LEVE DE KONING!

TOM DEED ZIJN MANTEL AF EN LEGDE DEZE OM DE SCHOUDERS VAN EDWARD.

MAJESTEIT, KRIJG IK NU VAN U MIJN LOMPEN WEER TERUG?

GOOI DIE BEDRIEGER IN DE GEVANGENIS!

MAAR EDWARD SPRONG VOOR TOM IN DE BRES EN TOEN DE AANWEZIGEN ER GOED VAN DOORDRONGEN WAREN DAT ZE TOM MET RUST MOESTEN LATEN, VROEG HIJ HEM HOE HIJ ZICH ZO GOED DE PLAATS VAN HET ZEGEL WIST TE HERINNEREN, TERWIJL HIJ HET EERST TOTAAL VERGETEN WAS.

O, DAT IS HEEL EENVOUDIG, MAJESTEIT! IK HEB HET BIJNA DAGELIJKS GEBRUIKT!

JE GEBRUIKTE HET BIJNA DAGELIJKS?!!

JA, SIRE, OM NOTEN TE KRAKEN!

EN ZO WERD DAN EINDELIJK, NADAT ALLE TWIJFEL WAS WEGGENOMEN, EDWARD TOT KONING VAN ENGELAND GEKROOND

INTUSSEN ZWIERF MILES HENDON DOOR LONDEN OF ZOEK NAAR EDWARD, DIE HIJ DE AVOND VOOR DE KRONING WAS KWIJTGERAAKT. HIJ LIEP HEEL LONDEN AF, INFORMEERDE OVERAL, MAAR HET WAS ALLEMAAL TEVERGEEFS. EDWARD BLEEF ONVINDBAAR

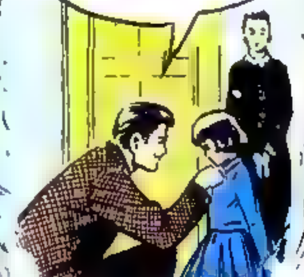
De avonturen van Susan

SUSAN LOGEERT BIJ HAAR VRIENDIN NELLIE IN NEW YORK. ZE SCHRIJFT EEN BRIEF AAN HAAR VADER, MAAR KRIJGT DEZE ENKELE DAGEN LATER ONBESTELD TERUG.

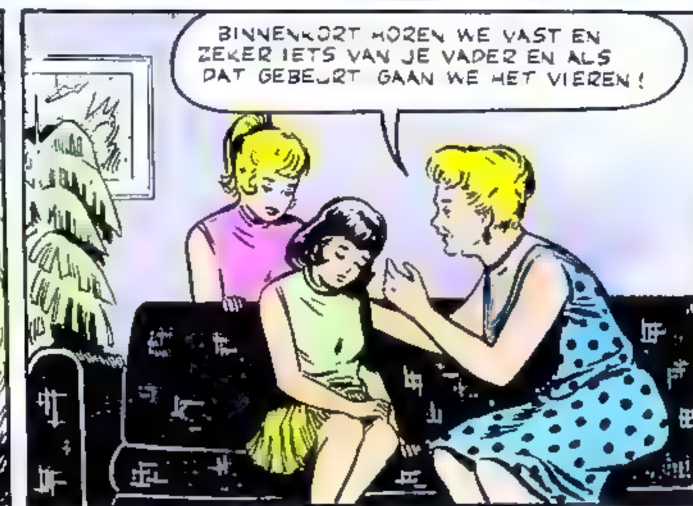

SUSAN IS BLIJ DAT ZE VOOR TIJDELIJK EEN THUIS HEEFT. EEN ECHT THUIS HEEFT ZE IMMERS NOOIT GEKEND. ZE HERINNERT ZICH NOG GOED HET AFSCHEID VAN HAAR VADER.

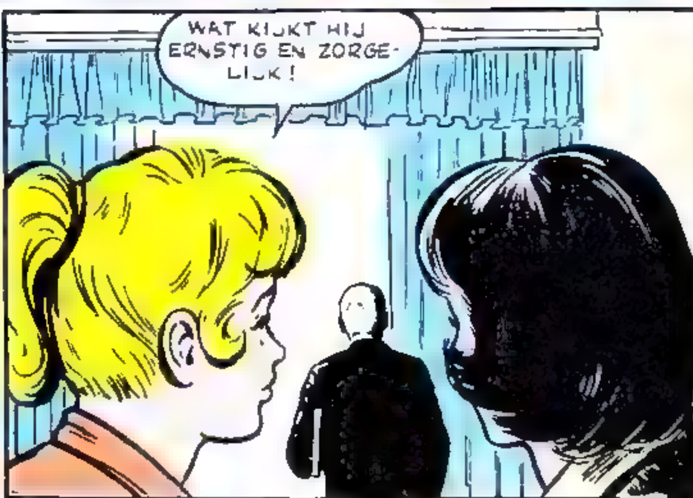

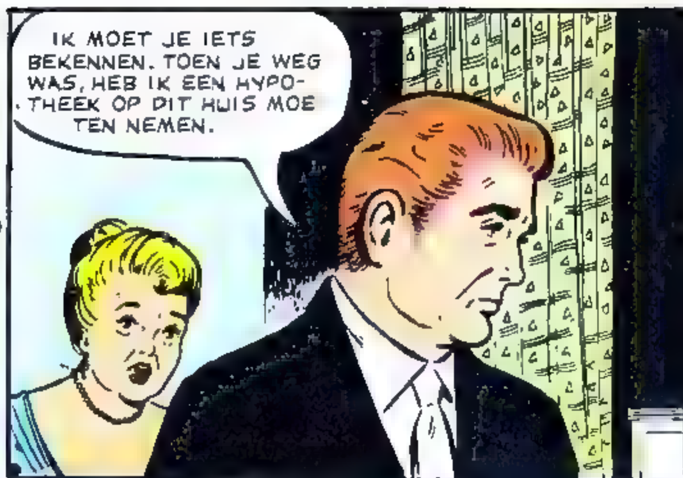

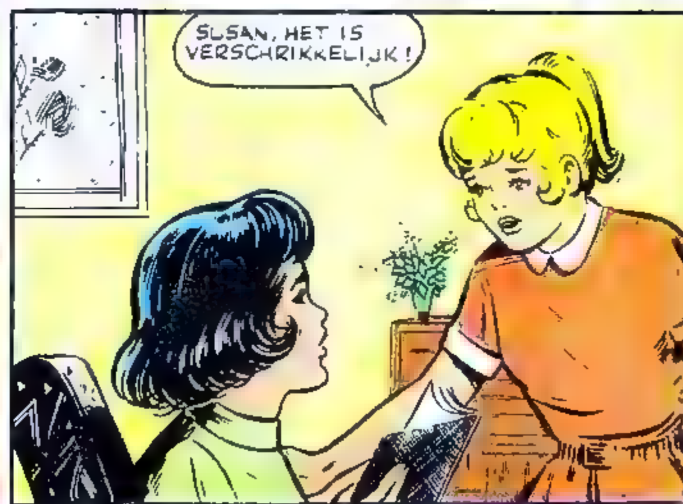

DAG, LIEFSTE.
DAG, BILL. IS ALLES GOED ?

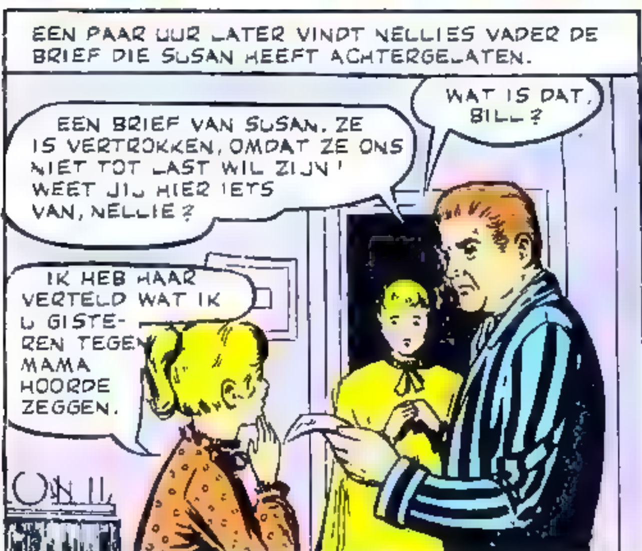

IK MOET JE IETS BEKENNEN. TOEN JE WEG WAS, HEB IK EEN HYPOTHEEK OP DIT HUIS MOETEN NEMEN.

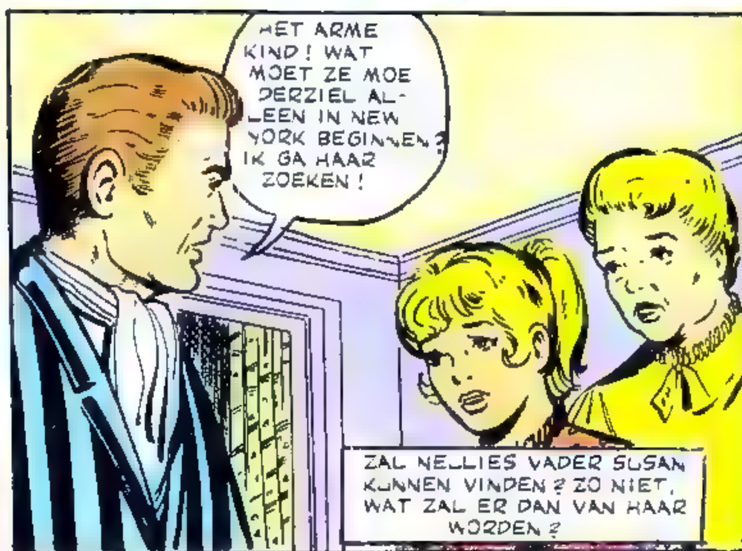

DE ZAKEN GAAN SLECHT. WE MOETEN ZUINIG AAN DOEN EN WE KUNNEN GEEN GASTEN MEER HEBBEN.
ZOALS JE WILT, BILL.

SUSAN, HET IS VERSCHRIKKELIJK !

PAPA'S ZAKEN GAAN SLECHT ! MISSCHIEN MOETEN WE WEL DIT HUIS UIT !
O, WAT ONTZETTEND, NELLIE !

DIE NACHT DENKT SUSAN NOG EENS OVER ALLES NA EN ZE NEEMT EEN BESLUIT.
IK KAN HIER NIET LANGER BLIJVEN. ZE HEBBEN HET AL MOEILIJK GENOEG.

EEN PAAR UUR LATER VINDT NELLIES VADER DE BRIEF DIE SUSAN HEEFT ACHTERGELATEN.
EEN BRIEF VAN SUSAN. ZE IS VERTROKKEN, OMDAT ZE ONS NIET TOT LAST WIL ZIJN ! WEET JIJ HIER IETS VAN, NELLIE ?
WAT IS DAT, BILL ?
IK HEB HAAR VERTELD WAT IK U GISTEREN TEGEN MAMA HOORDE ZEGGEN.

HET ARME KIND ! WAT MOET ZE MOEDERZIEL ALLEEN IN NEW YORK BEGINNEN ? IK GA HAAR ZOEKEN !
ZAL NELLIES VADER SUSAN KUNNEN VINDEN ? ZO NIET, WAT ZAL ER DAN VAN HAAR WORDEN ?

Billie Turf het dikste studentje ter wereld

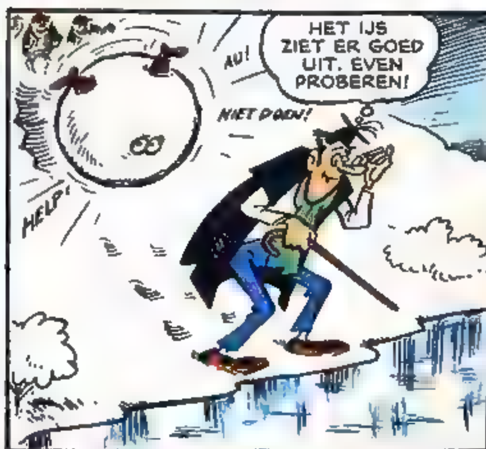

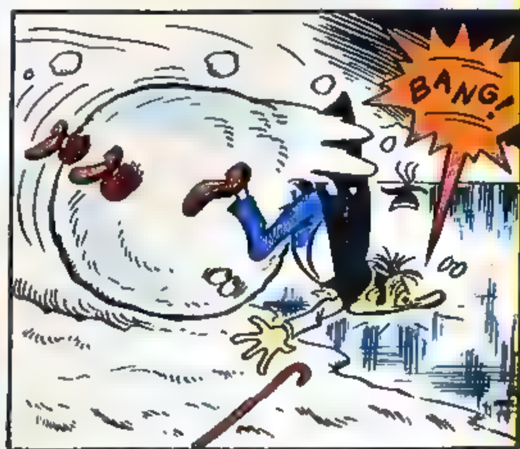

ALS HIJ MIJN BROEK, JAS EN PET DRAAGT, ZIET NIEMAND UIT DE VERTE HET VERSCHIL!
HETE SOEP

ZO, EN NU GA IK MET DEZE KETEL SOEP GAUW TERUG NAAR DE WARME SCHOOL!
HETE SOEP

NOG ÉÉN RONDJE, JONGENS, DAN KRIJGEN JULLIE LEKKERE HETE SOEP!
FIJN!

IK KAN NIET NAAR BINNEN! MENEER KWEL HEEFT DE DEUR OP SLOT GEDAAN!
HETE SOEP

IK MOET VLUG IETS VINDEN OM DIE DEUR OPEN TE KRIJGEN, ANDERS VRIES IK TER PLAATSE DOOD!
HETE SOEP

INTUSSEN..
WE ZIJN BEETGENOMEN! DIT IS EEN SNEEUWPOP EN BILLIE IS ER VANDOOR!
DE SOEP IS OOK VER-DWENEN!

DAAR OP DE DREMPEL STAAT DE SOEPKETEL, MENEER!
IK VRAAG ME AF WAT DIE DIKKE IN ZIJN SCHILD VOERT!
HETE SOEP

BILLIE HEEFT INTUSSEN GEVONDEN WAT HIJ ZOCHT...
AHA, DIE HAMER IS NET WAT IK NODIG HEB!

ÉÉN FLINKE KLAP EN IK BEN BINNEN!

ALLE MENSEN, DE DEUR STOND OPEN! WAT HEB IK NU GEDAAN?
HETE SOEP

SORRY, MENEER! ZIET U, IK WILDE GRAAG SNEL NAAR BINNEN, WANT IK WAS BANG DAT IK HET ERG KOUD ZOU KRIJGEN!..

MAAK JE DAAROVER MAAR GEEN ZORGEN! IK ZAL WEL MAKEN DAT JE HET WARM KRIJGT!...
ZET HEM OP, BILLIE! DIT IS AL JE TIENDE RONDJE OM DE SCHOOL HEEN! HOU VOL!
HELP! IK KAN NIET MEER!

DE KARLINS

Deze week in ons blad een beeldige plaat van drie beeldige Schotse meisjes, die bekend staan onder hun artiestennaam De Karlins. Deze Karlins nemen in de internationale show-business een unieke plaats in, omdat het een drieling is. Ze zijn alle drie geboren op 3 mei 1948 en heten achtereenvolgens Linda, Evelyn en Elaine. Toen ze nog niet zongen, werkte Linda als bibliotheekassistente, Evelyn als typiste en Elaine als secretaresse. Begin 1965 zongen ze voor een mager loontje in en rond hun geboortestad Edinburgh. In oktober van datzelfde jaar verhuisden ze naar Londen en sinds die tijd is hun succes met sprongen omhooggegaan. Ze kregen vooral grote bekendheid door hun optreden in de televisieprogramma's van Norman Vaughan en Dick Emery. Ze hebben intussen al een aantal platen gemaakt, waarvan hun derde, „It's good to be around", vooral de aandacht heeft getrokken.

EEN AVONTUUR van Jean Paspartoe

DE ZAKKENROLLER

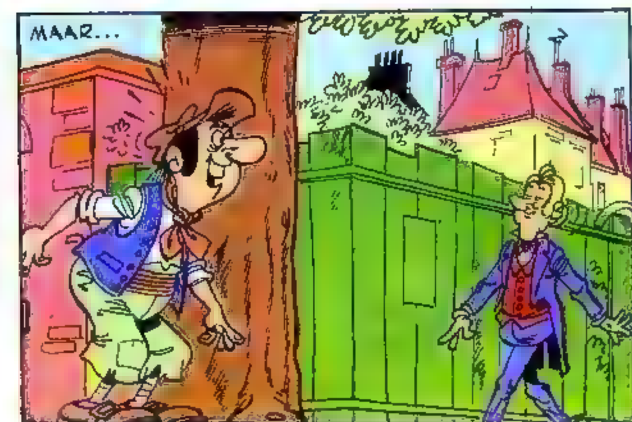

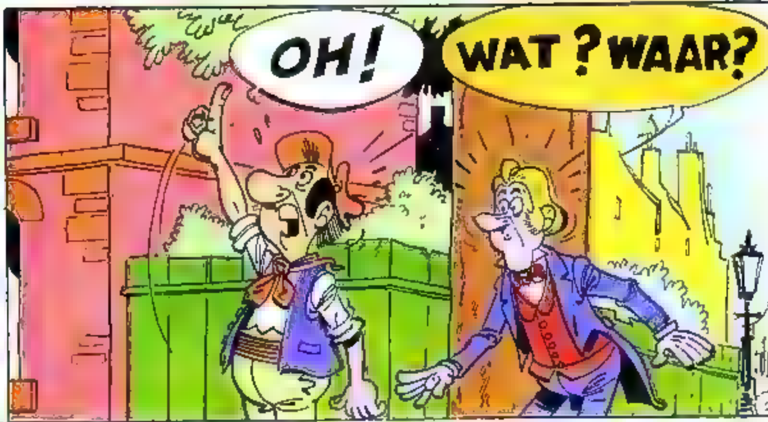

KIJK EENS DAARBOVEN. EEN LUCHTBALLON ! HIJ STAAT IN BRAND ! ...
WAAR DAN ?

NEEM ME NIET KWALIJK. IK DACHT DAT IK EEN BRANDENDE LUCHTBALLON ZAG, MAAR HET WAS ALLEEN MAAR EEN ROKENDE SCHOORSTEEN !

VOLGENS MIJ IS DIE KNAAP GETIKT !

KIJK EENS AAN. IK BEN ER AL ! ...

ALLE MENSEN!!

DIE VENT VAN DAARSTRAKS... DIE VAN DIE ZOGENAAMDE LUCHTBALLON...

INTUSSEN...
EENS KIJKEN WAT ERIN ZIT ! DIT ZIJN ALTIJD DE SPANNENDSTE OGENBLIKKEN VAN DE DAG ! ...

AI, AI, POLITIE ! LAAT IK MAAR GEWOON DOEN ! WAT IS ER GEWONER DAN EEN MAN DIE IN ZIJN PORTEFEJILLE KIJKT ?

!?
PSSSST

HA, HA, HA ! GRAPPIG, HÈ ? TJA, ZO BEN IK NU EENMAAL...
?

!?
HELP ! HELP ! EEN FONTEIN ! VLUG EEN FONTEIN !
OPA, KIJK DIE MENEER EENS ! HET IS VAST EEN WILDE INDIAAN !
NEE, KARELTJE, DIE MENEER IS ERNSTIG ZIEK !
ZOEF

ARME KEREL !
IS DIE MAN EVEN MOOI HET HAASJE !
HOEZO ?
NOU, ALS JE HET MIJ VRAAGT, STAAT HIJ ER GEKLEURD OP !

IK WEET NIET OF JULLIE HET WETEN, MAAR VOOR EEN ZAKKENROLLER IS HET EEN EERSTE VEREISTE DAT HIJ NIET OPVALT !

ENFIN, IK VIND HEM WEL. HIJ HEEFT DE PORTEFEUILLE NATUURLIJK GEOPEND EN ZIT NU ONDER DE VERF !

VOLGENS MIJ IS HET EEN ONTSNAPTE GEESTESZIEKE !
LATEN WE HEM VOORZICHTIG OMSINGELEN. MISSCHIEN IS HIJ GEVAARLIJK !
WE MOETEN IETS DOEN !

WE MOETEN HEM TERUGBRENGEN NAAR WAAR HIJ THUISHOORT. EENS EVEN IN ZIJN PAPIEREN KIJKEN.

HELP !
WAT IS ER MET U AAN DE HAND ?

HELP!
PSSST

WAT GEBEURT ER ? WAT IS DAT VOOR EEN GEK DING ?
PAS OP ! U SPAT ONS ONDER !
IK BEN HELEMAAL ROOD EN BLAUW !
O, U HEBT EEN GROENE NEUS !
DAT IS VOOR HET EERST DAT HIJ NIET ROOD IS !

HET IS TOVENARIJ !
HET IS HEKSERIJ !
NEE, HET IS VERF !

ZIJN GEZICHT KAN IK ME NIET GOED MEER HERINNEREN, MAAR IK HERKEN HEM NATUURLIJK DIRECT AAN DE VERF !

AHA, DAAR HEB JE HEM AL ! ...

NOU HEB IK JE, DIEF!
WAT? WAT BETEKENT DAT?

JE WILT ME ZEKER WEER IN DE LUCHT LATEN KIJKEN, HÈ? DAT GAAT NIET MEER OP!
IN DE LUCHT? HOE ZO?

HELP! HELP! ER IS EEN HEEL ASIEL LEEGGE-LOPEN!

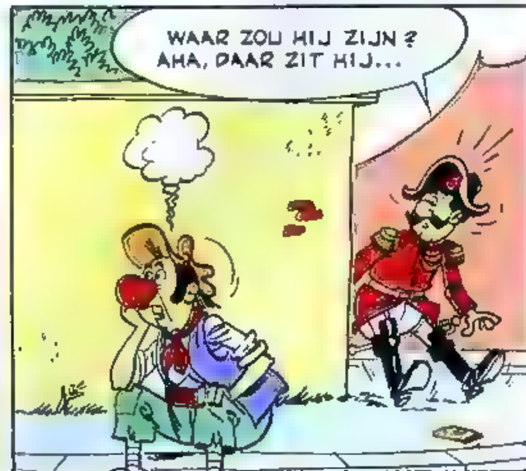

DIE KEREL IS EEN DIEF! HELP ME OM HEM TE PAK-KEN TE KR...

NEE!!
?

?
!
HELP! IK ZIE ER NOG VEEL MEER!
?

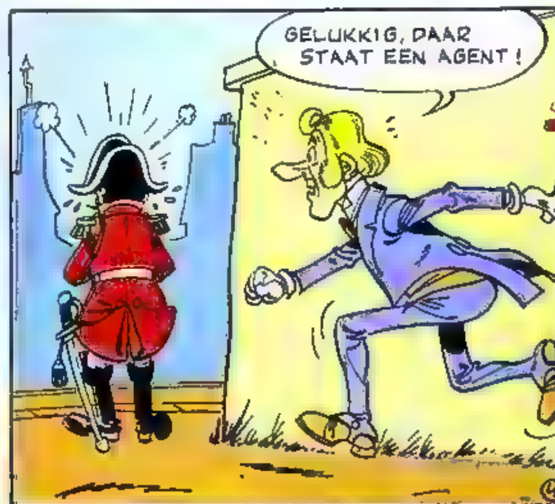

DIT IS BIJZONDER SLECHT VOOR MIJN ZWAKKE ZENUW-GESTEL! IK WORD GEK!

INTUSSEN...
VREEMD! DIE KNAAP ZAG ER HEEL APART EN OPVALLEND UIT. HIJ...

WAAR ZOU HIJ ZIJN? AHA, DAAR ZIT HIJ...

EN DAN...
EN DAAR LIGT DIE BE-WUSTE PORTE-FEUILLE!...

OH!
PSSSST

GELUKKIG, DAAR STAAT EEN AGENT!
4

MENEER DE AGENT, ARRESTEER ME EN BRENG ME NAAR EEN INRICHTING! IK GELOOF DAT IK GEK BEN!

NEE MAAR! NU WEET IK ZEKER DAT IK GEK BEN!

!

WACHT EVEN, IK BEGIN HET TE BEGRIJPEN! U HEBT DE PORTEFEUILLE GEVONDEN, DIE IK KWIJT WAS!

HET IS ZONDER MEER DUIDELIJK DAT EEN ZAKKENROLLER IN ZO'N SITUATIE HET HAZENPAD KIEST!

IK WERK IN EEN ZAAK VAN FEESTARTIKELEN EN IK MOEST DE PORTEFEUILLE OP DIT ADRES BEZORGEN.

MAAR DAT IS HET ADRES VAN DE COMMISSARIS VAN POLITIE!

KIJK DAAR! DIE MAN DIE ER VANDOOR GAAT! DAT IS DE DIEF. IK WEET HET ZEKER!

EN DUS...

IK HEB ALTIJD PECH EN, NOOIT EENS EEN BEETJE GELUK!

MENEER, WE ZULLEN ZOWEL DEZE BOEF ALS DE PORTEFEUILLE AAN MENEER DE COMMISSARIS OVERHANDIGEN!

ZO, PIKKER, NU BEN JE ER DAN TOCH BIJ! EN U MENEER, MIJN GELUKWENSEN!

DIT IS DE PORTEFEUILLE DIE U BESTELD HAD.

IK ZAL HEM BEWAREN ALS SOUVENIR AAN DEZE BEWOGEN DAG.

OMDAT MIJN DIENDERS ER NIET IN SLAAGDEN DEZE BOEF TE GRIJPEN, HEB IK DEZE LIST BEDACHT OM HEM TE VANGEN!

DAAGS DAARNA...

NOU, EN TOEN ZAG IK EEN AGENT MET EEN ROOIE NEUS EN...

JEAN, HOU OP! JE HOEFT NIET TE DENKEN DAT IK ZO'N FANTASTISCH VERHAAL GELOOF!

TJA, ZO ZIJN VROUWEN! MAAR JULLIE WETEN DAT IK DE WAARHEID SPRAK!

EINDE

Het geheim van de grot

door Ruth Park
tekeningen Jean Sidobre

KORTE INHOUD: Dunk en Brownie wonen op de vervallen boerderij in Nieuw-Zeeland die hun vader geërfd heeft van hun oudoom Angus. Volgens oom Angus moet er op of bij de boerderij een schat te vinden zijn. De kinderen ontmoeten Tom te Taniwha, een Maori-jongen, en zijn oude grootmoeder, die de boerderij wil kopen. Ze ontdekken de toegang tot een onderaards grottencomplex en gaan op onderzoek uit. In de grotten vinden ze aanwijzingen dat oom Angus hier vaak geweest is. Bovendien treffen ze een prachtige druipsteengrot brengen. vlot aan, waarmee ze een bezoek aan een

7

„Kijk, Chicken!" zei Dunk verheugd. „Dat is meteen het bewijs dat er geen mens in de wijde omtrek is. Anders zou hij hier niet zo rustig liggen. Vooruit, Brownie, we kunnen te voorschijn komen."

De hond was dolblij toen hij zijn nieuwe baasje en vrouwtje zag. Maar Dunk temperde zijn vreugde een beetje.

„Rustig, ouwe varkensjager. Niet zo'n kabaal maken. Zeg, Brownie, ik bedenk opeens dat we er verstandig aan zouden doen de toegang tot de grot weer te versperren. Anders gaat de familie varken er weer in. Als ze ziet dat haar huis verhuurd is, zal ze wel een ander nest gaan zoeken. Ruimte genoeg hier."

Ze stopten de nauwe opening vol met stenen en takken en toen dit werkje was voltooid, hing Dunk er een gordijn van klimopranken voor, zodat geen mens de ingang van de grot zou opmerken.

„Maar, Dunk, hoe moeten die mensen die in die andere grot waren, er nu uit komen?"

„Die hebben natuurlijk een andere ingang. Het is toch duidelijk dat ze niet door onze ingang zijn gekomen?"

„Maar als ze zelf een ingang hebben, waarom zouden ze dan willen weten waar onze ingang is?"

„Alle mensen, Brownie, waar jij je hersens al niet over pijnigt!"

Brownies enkel deed weer pijn; het leek net of haar schoen te klein was geworden. Ze deed haar schoenen uit en bond ze met de veters aan elkaar. Zo kon ze ze over haar schouder hangen. Vlug gingen Dunk en Brownie naar de plek waar ze hun lunch hadden achtergelaten. Het brood was er niet beter op geworden in de hete zon, maar het smaakte hun toch best. Ze hadden van hun onderzoekingstocht in de grotten een enorme honger gekregen. Toen het brood op was, gingen ze naar huis.

Brownie was stil. Ze liep over al de gebeurtenissen na te denken. Eindelijk zei ze: „Weet je, Dunk, ik geloof dat we vader op de hoogte moeten stellen van wat we tot nu toe hebben ontdekt. Als er nog iemand achter hetgeen in de grotten is aan zit, kan het gevaarlijker worden dan wij denken. En er zit iemand achteraan, het licht is het bewijs."

„Ik zou het ook wel prettig vinden als vader nu hier was," bekende Dunk. „Maar aan de andere kant vind ik het toch ook erg leuk om de grotten te onderzoeken voor hij komt. Stel je voor dat we hem bij zijn aankomst het geheim van de grotten kunnen vertellen! Misschien is het toch wel het beste als we nu naar het dorp gaan en hem een telegram sturen."

Brownie schudde langzaam haar hoofd. „Nee, dat kunnen we niet doen. Als we een telegram sturen, zal over een uur iedereen weten wat wij hebben geschreven. Je weet precies hoe het in dorpen toegaat."

„Zullen we dan een brief schrijven? Dat is in elk geval veilig. Als we nu vlug een briefje schrijven, waarin we hem kort alles vertellen. En dat brengen we dan gauw naar de post. Het is maar vijf kilometer."

Brownie stak haar blote voet naar voren. Hij zag er nog lelijk uit.

„Dat zegt wel genoeg, hè, Dunk? Maar als jij het niet vervelend vindt om alleen te gaan. Tom zei dat als je overdag een brief post, deze met de vroege ochtendtrein weggaat."

Dunk keek spijtig. „Hè, ik wou maar dat we nog bevriend waren met Tom. Dan kon ik tenminste een pony van hem lenen."

Brownie gaf geen antwoord, maar ze was het volkomen met haar broertje eens.

Toen Dunk en Chicken wat later met de brief naar het dorp waren, zat Brownie op een stoel bij het raam te piekeren. Wat was het toch allemaal jammer! Nu hadden ze zo'n aardige jongen als Tom ontmoet en daar bleek dat hij een dubbele rol speelde. Of. . . even keek Brownie verward de kamer rond, of zou het mogelijk zijn dat hij wél eerlijk was? Dat alleen maar de schijn tegen hem was?

In die tussentijd renden Dunk en Chicken achter elkaar aan op de weg naar het dorp. De puimstenen wegen voelden prettig koel aan aan Dunks blote voeten en de struiken en bloemen die langs de kanten stonden, hadden zijn volle aandacht. IJsvogels schoten als blauwe pijlen over de weg en Dunk kon duidelijk zien dat deze schitterend gekleurde vogels familie waren van zijn favoriete vogel, de koekaboerra. Hij bewonderde de vele kreken die hij passeerde, om hun kristalhelder water.

Dunk haalde een Maori-jongen in van zijn eigen leeftijd. De jongen droeg een gescheurde blouse en zijn zwarte haren zaten verward. Hij sukkelde voort op een onbeslagen, ruig paard. Hij grijnsde breed tegen Dunk, waarbij twee rijen prachtige tanden zichtbaar werden, terwijl zijn ogen nieuwsgierig door de gekrulde pony keken.

,,Hallo," riep Dunk.

,,Hai," antwoordde de jongen. ,,Ga je naar Te Taniwha?"

,,Ja zeker."

,,Wil je een lift hebben?"

Dunk was dolblij. Hij keek rond of hij ergens een paaltje zag, dat hij als opstapje kon gebruiken om op het ongezadelde paard te komen. Op dat moment kwam Chicken drijfnat uit het hoge gras rennen. De Maori trok aan de teugels.

,,Dat is toch de hond van de oude Mackenzie?" vroeg hij.

,,Ja, dat is Chicken," zei Dunk en meteen zette hij zijn voet op een hek, dat hem goed als opstap kon dienen.

Toen hoorde hij achter zich het geroffel van paardevoeten. Verbaasd keek hij achterom. De Maori-jongen was ervandoor gegaan alsof de duivel hem op de hielen zat. Dunk zag dat hij zijn hakken in de flanken van het paard drukte.

,,Hee zeg, wat heeft dat te betekenen?" riep hij de Maori achterna. Maar zijn nieuwe kennis keek niet op of om. Hij was in de kortst mogelijke tijd uit het gezicht verdwenen. Daar stond Dunk met Chicken.

,,Wat hebben deze mensen in vredesnaam?" vroeg Dunk aan de hond. Met de tong uit zijn bek keek Chicken Dunk aan. Woedend ging Dunk verder. Hij hield er niet van zo vreemd behandeld te worden. Vooral niet als er geen enkele reden toe was.

,,Ach, ze doen maar," mompelde hij tenslotte. Zijn hand streek over de brief in zijn zak. Toen herhaalde hij bij zichzelf de dingen die hij van Brownie moest kopen. Een kleine stormlamp, een paar eieren en wat appels. Hij stapte stevig door en bereikte toen het plaatsje.

Het leek wel of Te Taniwha lag te slapen in de zon. Dunk drukte zijn neus plat tegen de ruit van de deur van de winkel. Tussen lange slierten uitjes door zag hij het gezicht van zijn vriend meneer Hepple. Hij was druk bezig iets af te wegen op de grote weegschaal die op de grond stond. Een oude Maori-vrouw draaide zich in allerlei bochten voor een spiegel om maar goed de rode sjaal te zien die zij om haar hoofd had geknoopt. Een dikke, oude vriendin stond naast haar en schaterde van het lachen. Tussen twee lachbuien door scheen ze haar mening over de sjaal te geven. Meneer Hepple ging onbewogen door met zijn werk.

Dunk duwde de deur open en liep op meneer Hepple toe. Hij lachte blij, omdat hij eindelijk weer eens een bekend gezicht zag.

,,Hallo, beste vriend, hoe gaat het met jullie daar op de Drie Mijlen?"

,,Zo goed als het maar kan," zei Dunk. ,,Ik moet van Brownie eieren en nog het een en ander kopen." Hij keek schuin opzij en zag hoe de twee oude Maorivrouwen de sjaal neerlegden en zonder een woord te zeggen naar buiten schommelden. Dunk was er zo goed als zeker van dat de woorden ,,de Drie Mijlen" de oorzaak van hun vreemd gedrag waren. Hij zou zo graag aan meneer Hepple de reden willen vragen, maar hij wist wel zeker dat Brownie dit zou afkeuren.

Steeds maar door babbelend pakte meneer Hepple de eieren en de andere dingen in die Dunk gekocht had.

,,O ja, ik wil even een brief posten voor mijn vader, meneer Hepple. Wanneer zal hij hem krijgen als ik hem nu meteen in de brievenbus bij het station stop?"

,,Dan gaat hij met de trein van morgenochtend weg, vriendje. En je vader zal hem dan wel overmorgen ontvangen. Heb je je vader verteld hoe goed jullie je redden op die oude boerderij?"

,,Nou en of," lachte Dunk. ,,Hij was een beetje ongerust dat we ons eenzaam zouden voelen of dat we van honger zouden omkomen. Maar wat Brownie en mij betreft, we zouden hier wel tot het eind van ons leven willen blijven wonen. O ja, nu zou ik bijna nog vergeten dat ik van haar een stormlamp moet kopen, voor als we in het donker hout moeten halen en zo."

,,Maar, jongen, waarom neem je dan niet zo'n grote zaklantaarn? Dat is toch veel gemakkelijker dan een stormlamp! Knip en het licht brandt!"

Meteen drukte hij op een knopje en Dunk zag een brede, felle lichtstraal. Even aarzelde hij.

,,Brownie zei dat ik een stormlamp moest kopen, maar. . ."

,,Ik geloof echt dat deze beter is, hoor. Ik heb er gisteren ook een aan je buurman verkocht. Je weet wel, aan die grote, stevige knaap, die Tom."

Aha, dacht Dunk, maar geen spiertje van zijn gezicht vertrok. Later vertelde hij dit met trots aan Brownie. ,,Wel," zei hij, ,,ik geloof toch dat ik de stormlamp maar neem. Je moet vrouwen altijd hun zin geven, meneer Hepple. Tenminste met kleine dingen. Maar we hebben bovendien zoveel petroleum en het is zonde om die niet te gebruiken. En we zijn gewend aan petroleum. Weet u, wij wonen in Australië op het platteland en daar is geen elektriciteit."

,,Je bent een verstandige jongen," lachte de winkelier.

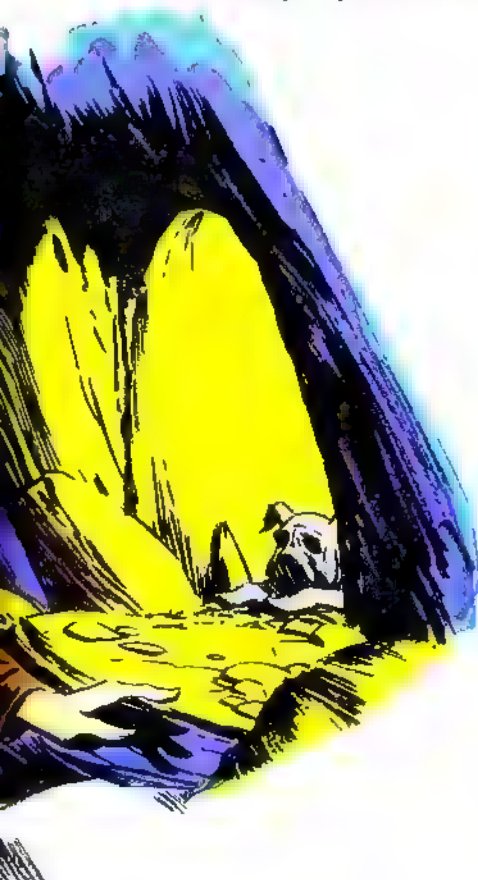
Dunk betaalde daarop de rekening.

,,Kijk, jongeman, je kunt vanhier de brievenbus van het station zien. Post je brief maar gauw, dan is je vader overmorgen gerustgesteld. Zal ik die stormlamp even bij jullie thuis brengen als ik vanavond naar huis ga?"

,,Nee, dank u, meneer Hepple, dat is echt niet nodig. Zo zwaar is die lamp niet. Dag, tot de volgende keer!"

Dunk stak de zonnige straat over. Maoriboeren hotsten op de banken van hun open karren en rijtuigjes. Vrolijke bruine kinderen huppelden een snoepwinkel in en uit. Overal klonken de zachte, melodieuze Maoristemmen. Maar Dunk merkte dat waar hij kwam, gezwegen werd.

,,En dat verbeeld ik me heus niet," mompelde hij woedend in zichzelf. Hij liep zo snel hij kon naar de brievenbus. Toen ging hij weer huiswaarts. Hij voelde zich precies een uitgestotene. Zo vervelend had hij zich zijn hele leven nog niet gevoeld. Hij was blij dat hij op weg naar huis geen mens tegenkwam. Het leek hem helemaal niet uitgesloten dat deze of gene hem met aardkluiten zou gaan gooien. Bij iedere stap groeide zijn verontwaardiging. Wat een verschrikkelijke mensen in dit oord!

,,Kijk, Chicken!" zei Dunk verheugd.

„Maar, jongen, waarom neem je dan niet zo'n grote zaklantaarn?"

Brownie had in die tussentijd het huis aan kant gemaakt, hierbij haar enkel zoveel mogelijk sparend. Het zag er nu gezellig uit. Er brandde een vuur in het fornuis en het rook heerlijk. Met een kleur van inspanning, maar ook van tevredenheid met zichzelf, keek ze Dunk aan.

„Ik ben een opgerolde koek aan het maken," vertelde ze hem. „Hij ziet er zo zalig uit, net alsof een echte bakker hem heeft gemaakt."

Ze trok de krakende ovendeur open en Dunk gluurde nieuwsgierig naar binnen. Daar lag de koek in een heerlijke zoete saus te pruttelen. Nu bemerkte Dunk pas dat hij een ontzettende honger had.

„En dan zal ik je nog iets vertellen," riep Brownie opgewonden uit. „Ik ben achter het geheim van de lamp in de grot gekomen."

„Nou, dat ben ik ook," zei Dunk triomfantelijk. „Tom te Taniwha heeft gisteren een enorme zaklantaarn gekocht."

Brownie keek sip.

„Dat geeft wel te denken, hè?"

„En of. Ik verwed er mijn hoofd onder dat hij die lamp voor hetzelfde doel nodig heeft als wij de stormlamp. Namelijk om de grot te onderzoeken. Verdraaid, Brownie, waarom is alles toch zo moeilijk?"

„Het is nog veel moeilijker, lief broertje van me. Ik denk namelijk niet dat het licht, dat wij in de grot hebben gezien, aan Tom toebehoorde."

„Waarom denk je dat?"

„Ik geloof dat ik weet wat het is. Ik denk dat er helemaal niemand in die grot was."

„Maar Brownie! Je bent toch niet een beetje van Lotje getikt?"

Brownie lachte vrolijk. „Ik zal je eens wat zeggen. We gaan morgenochtend heel vroeg naar de grotten en dan zal ik je bewijzen dat ik gelijk heb."

„Toe nou, Brownie, wat ga je dan bewijzen en hoe wil je dat doen?"

„Dat zeg ik niet. Maar het is heel belangrijk te weten dat de Te-Taniwha-familie de grotten tot nu toe misschien niet gevonden heeft. We moeten dus vlug zijn om ze voor te blijven. Laten we nu eens even kijken wat er nog moet gebeuren. We hebben vader in elk geval in die brief helemaal op de hoogte gebracht, nietwaar?"

„Ja, natuurlijk. We hebben hem geschreven waar de ingang van de grot is, we hebben hem verteld over het gat waar ik in gevallen ben, we hebben hem alles verteld. Hij weet precies zoveel als wij."

„Ja, hij weet precies zoveel als wij op dit moment weten," zei Brownie geheimzinnig. Dit prikkelde Dunk weer om achter Brownies geheim te komen. Maar wat hij ook vroeg en hoe smekend hij het ook vroeg, het hielp niets. Ze gaf hem helemaal geen antwoord. In plaats daarvan zette ze de opgerolde koek op tafel.

Dunk was al gauw over zijn boosheid heen. Hij had altijd al zijn buik willen dik eten aan opgerolde koek en nu kreeg hij eindelijk eens zijn kans. Tussen de happen door vertelde hij Brownie over de vreemde ontvangst die de Maori's hem hadden bereid. Brownie knikte.

„Dit past allemaal in het beeld, Dunk. Wij zijn hun tegenstanders. Wij hebben iets dat zij graag willen hebben."

„Brownie," zei Dunk beschuldigend, „je zit nu precies te praten als een volwassene. Maar als je zo graag groot wilt doen, moet je toch eerst even de jam van je gezicht vegen."

Brownie lachte. Ze verlangde echt naar de volgende ochtend. Dan konden ze weer naar dat wonderland gaan, dat voor iedereen verborgen lag.

De nacht was rustig. En de nieuwe ochtend kwam zonder het afschuwelijke, angstaanjagende geluid uit de heuvels.

HOOFDSTUK IX

Brownie was het eerst wakker. Ze schudde Dunk aan zijn arm en beval hem vlug op te schieten. In die tussentijd pakte zij boterhammen in en zocht hun gereedschap bijeen. Het touw, de stormlamp, lucifers... het begon er werkelijk wetenschappelijk uit te zien.

Haar enkel was ook weer een stuk beter. Ze was ervan overtuigd dat ze nu zonder enige moeite door de grotten kon dolen. Ze stopte nog een extra trui voor zichzelf en voor Dunk in de handige vliegtuigtas en toen legde ze Chicken aan de ketting. Ze konden gaan!

Dunk had Chicken graag willen meenemen op hun tocht, maar Brownie was bang dat ze meer last dan plezier van hem zouden hebben. Zo bleef hij achter. Jankend keek hij hen na.

Brownie en Dunk hadden de kaart van oudoom Angus goed bestudeerd en ze waren tot de slotsom gekomen dat het geen echte plattegrond was. Ze moesten de lijntjes op het verfrommelde kaartje meer beschouwen als krabbeltjes, die aangaven waar oom Angus was geweest. Maar het was in elk geval beter dan niets en Brownie had het kaartje zorgvuldig in de zak van haar spijkerbroek opgeborgen.

Behoedzaam keken ze naar alle kanten of ze niet ergens de gestalte van Tom te Taniwha zagen opduiken. Maar er bewoog niets in het weelderig begroeide landschap. Ze vonden tot hun opluchting ook geen nieuwe sporen van varkenspoten. Misschien was het vijandige gedrag van Chicken het oude varken gaan vervelen en had ze met haar kinderen een rustiger buurt tot woonplaats gekozen.

Zorgvuldig onderzochten ze de versperring aan de ingang van de grotten.

„Nou, ik kan er wel een eed op doen dat niemand er met zijn vingers aan is geweest," zei Brownie tevreden. Meteen voegde ze eraan toe: „En dat bewijst dat mijn theorie juist is."

„Hè, kind, doe toch alsjeblieft niet zo verschrikkelijk interessant," zei Dunk kwaad. Toen haalde hij toch maar eensgezind met Brownie de versperring weg.

Op hetzelfde moment leek het alsof er een grote wolk donkere bladeren uit de grot over hun hoofden woei. Brownie deed vlug een stap achteruit, maar de wolk was al in het struikgewas verdwenen.

„Bah," riep Brownie uit, „ik zal nooit vrienden worden met die enge vleermuizen. Het schijnt dat wij ze met onze versperring hebben opgesloten. Ze gaan natuurlijk 's nachts altijd voedsel zoeken buiten de grotten."

Ze kropen de grot in en sloten de toegang weer netjes achter zich af. Brownie stak de stormlamp aan. In het zachte, heldere licht van de lamp kwam de schoonheid van de grot nog veel beter tot haar recht. De kinderen Mackenzie keken elkaar aan en glimlachten blij. Er was maar één ding dat een domper zette op Brownies plezier. En dat was het schrikbeeld van het diepe gat. En toch moest ze deze hindernis nemen om de grotten verder te kunnen onderzoeken. Onmerkbaar zuchtte ze. Het was veel erger dan een gevecht leveren tegen wilde inboorlingen, zoals haar overgrootmoeder destijds had gedaan.

WORDT VERVOLGD

DE MAN VAN STAAL

TED, KEN EN ARCHIE ACHTERVOLGEN IN DE JUNGLE VAN ZUIDOOST-AZIË DE GEHEIMZINNIGE IJSGEESTEN.
ZIJ BEGEVEN ZICH MET DE GIMLET IN EEN ONDERAARDSE TUNNEL, MAAR PLOTSELING WORDT HUN DE WEG VERSPERD...

ARCHIE, PROBEER DIE IJZEREN STAVEN TERUG TE BUIGEN! ANDERS ZIJN WE VERLOREN!

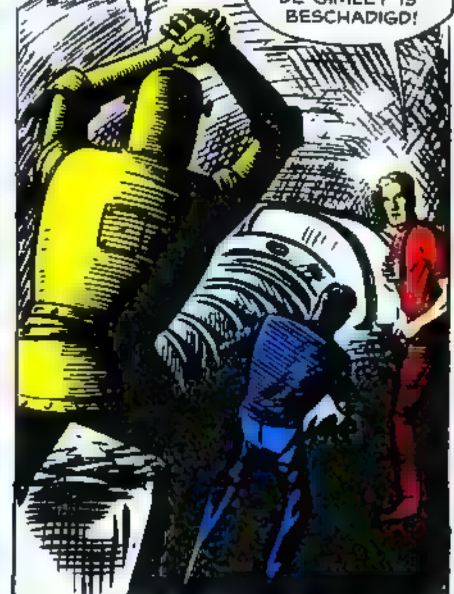
ZET HEM OP, ARCHIE!

ARCHIE ZET ZICH IN POSTUUR EN GOOIT DE STAAF NAAR HET CENTRUM VAN DE FELLE LICHTBOL.
BANG
ARCHIE HEEFT DOEL GERAAKT!

EVEN LATER...
HET IS GELUKT! DE STAVEN SCHUIVEN TERUG IN DE WAND! HET STAAT VAST DAT ZE BESTUURD WERDEN DOOR DIE BOL!
NET OP TIJD!

ARCHIE HEEFT WEER GEWONNEN!
KALM, OUWE JONGEN! KOM EENS HIER. DE GIMLET IS BESCHADIGD!

VLUG AAN HET WERK, ARCHIE. WE MOGEN GEEN TIJD VERLIEZEN. ZE WETEN DAT WE HIER ZIJN!
ZE ZULLEN ERGENS WEL EEN NIEUWE VAL VOOR ONS OPZETTEN!

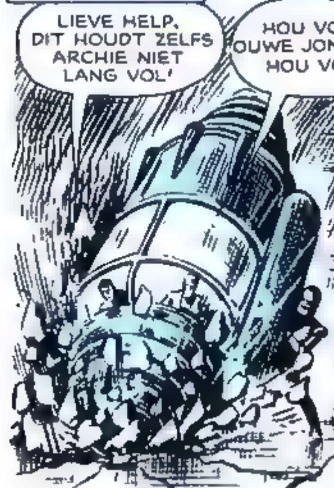

DE ONDERGANG VAN DE LICHTBOL HEEFT AAN DE ANDERE KANT VAN DE TUNNEL EEN KOORTSACHTIGE ACTIVITEIT TOT GEVOLG
ATTENTIE! INDRINGERS NADEREN!

DE IJSGEESTEN HANTEREN WATERSLANGEN!

IN DE TUNNEL...
WATER! ZE ZETTEN DE TUNNEL ONDER WATER!
ALLE MENSEN! KOM MEE IN DE GIMLET!

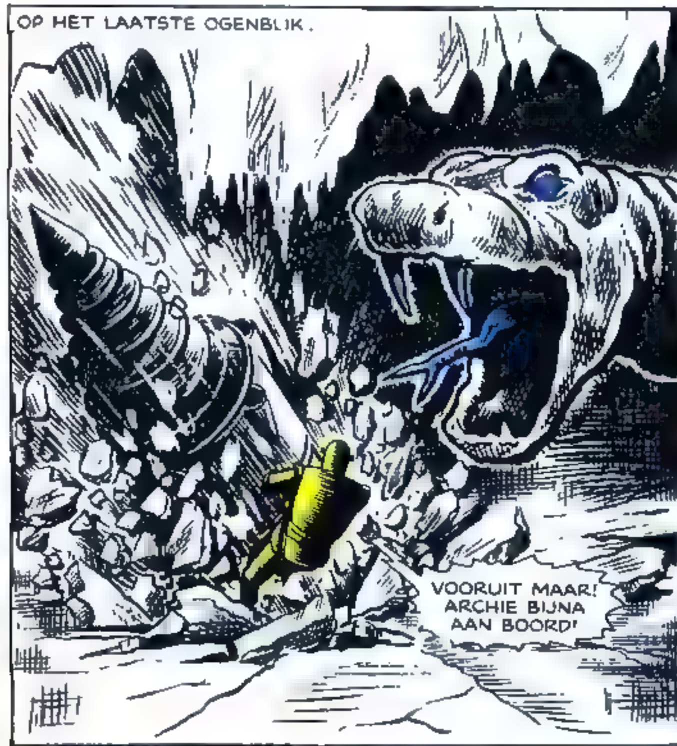

MAAR ER GEBEURT IETS MET HET WATER
LIEVE HELP, HET BEVRIEST... HET VERANDERT IN IJS! WE KOMEN TOTAAL VAST TE ZITTEN!
WEER EEN VALSTRIK!

KEN, START DE MOTOREN! ARCHIE, TIL ONS OP! WE MOETEN ONS DOOR HET IJS HEEN BOREN!

ARCHIE TILT DE GIMLET OP EN HOUDT HEM SCHUIN.
LIEVE HELP, DIT HOUDT ZELFS ARCHIE NIET LANG VOL!
HOU VOL, OUWE JONGEN! HOU VOL!

INTUSSEN GLIJDT EEN VREEMD MONSTER DE TUNNEL BINNEN.
STUUR HET IJSMONSTER NAAR BINNEN! HIJ ZAL HEN VERNIETIGEN!

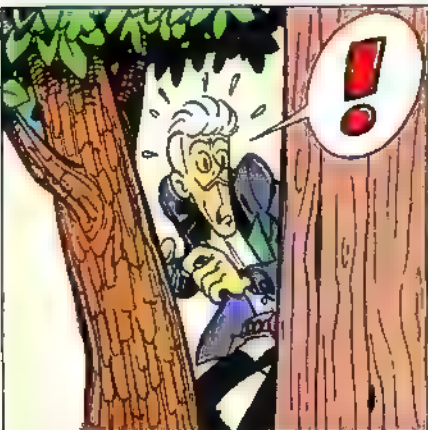

ALLE MENSEN, KIJK EENS WAT DAAR AANKOMT!
ARCHIE, KLIM AAN BOORD! WE MOETEN VLUCHTEN!

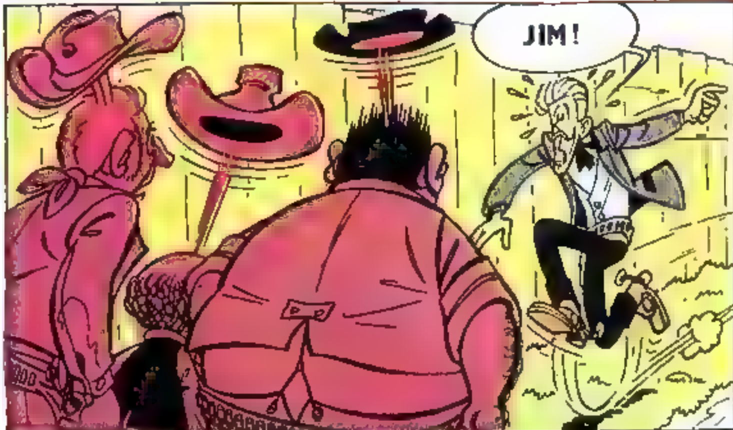

OP HET LAATSTE OGENBLIK.
VOORUIT MAAR! ARCHIE BIJNA AAN BOORD!

MAAR ZODRA ZE DE GROND IN GAAN, BEGINT DE GIMLET VREEMD TE TRILLEN
DE GIMLET IS ZO BESCHADIGD, DAT HIJ VRIJWEL ONBESTUURBAAR IS! WE ZIJN ERBIJ!

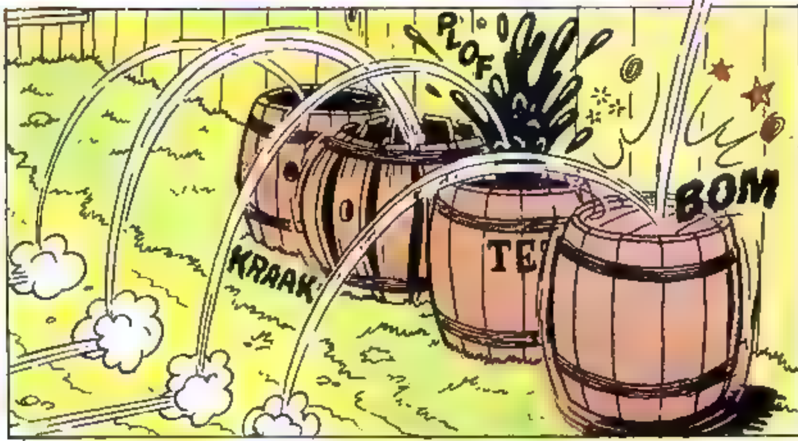
SCHURKEN IN

!

JIM!

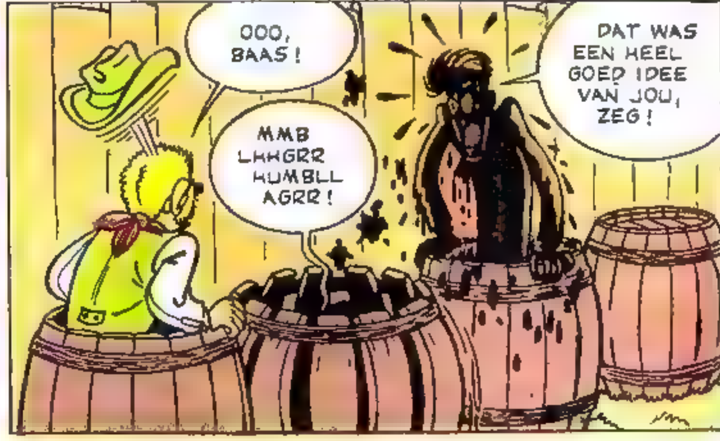

JIM! HU... HIJ... HIJ... HIJ IS HIER, SSSAMEN MET HEPPY!

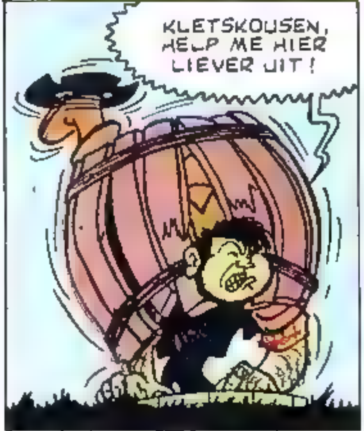

IK HEB GEEN ZIN OM HEM TEGEN TE KOMEN. WE HEBBEN ZO AL GENOEG LAST. VERBERG JE, VLUG!
DAAR IN DIE TONNEN!

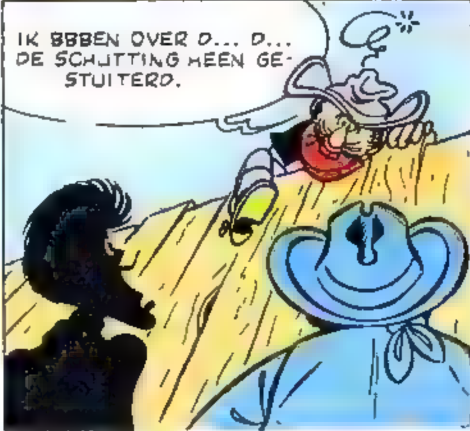

PLOF
KRAAK
BOM

HIJ KOMT GELUKKIG HIER NIET LANGS.

HET GEVAAR IS VOORBIJ. KOM ER MAAR UIT.

OOO, BAAS!
MMB LHHGRR HUMBLL AGRR!
DAT WAS EEN HEEL GOED IDEE VAN JOU, ZEG!

KLETSKOUSEN, HELP ME HIER LIEVER UIT!

IK BBBEN OVER D... D... DE SCHUTTING HEEN GE-STUITERD.

BESTE HEPPY, WE ZULLEN ONZE VIER VROLIJKE VRIENDEN NU WEL GAUW TEGENKOMEN.
ZOU JE HET DENKEN ?
10

GEVAAR

Bij het Vijfeikenmeer kruisen de wegen van Jim en Heppy en van de vier mislukte schurken elkaar...

wie puzzelt er mee?

Oplossingen van de puzzels uit ons vorig nummer

Kruiswoordpuzzel

```
 OPTIMISME
 P  I   E  E  P
OPERA  TENOR
 E  ARES  T  E
KRANT   KAAK
E  A  SOS  A  E
ROND   TALEN
V  L  ADER  L
ENORM  PSALM
L  O  O  I  E
 OPKRASSEN
```

●

Gebroken woorden

ZANG	STEM
HOEK	TAND
STOK	ROOS
GRIJS	AARD
GELD	NOOD
ROER	DOMP

De eerste letters van de achterste lettergrepen vormen het woord STRAND.

●

Ladderraadsel

1 PAGE
2 LENS
3 AARD
4 THEO
5 AUTO
6 ADER
7 NEEN

Op de eerste en de laatste rij van boven naar beneden lees je de woorden PLATAAN en ESDOORN.

●

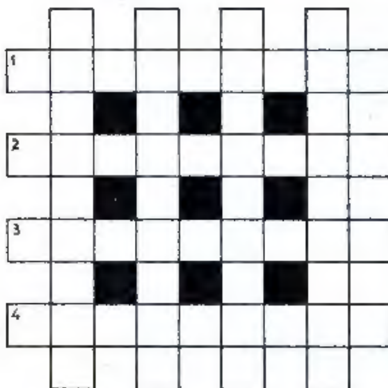
Visitekaartje

KOPERSLAGER

VLECHTMATJE

Op de horizontale rijen van dit vlechtmatje ga je de vier hieronder gevraagde woorden invullen. Als je de goede woorden gevonden hebt, kun je dezelfde woorden ook van boven naar beneden invullen.

1. Vangnet van een spin
2. Snelle spoorverbinding tussen grote plaatsen
3. Tegenstand, verzet
4. Bewustzijn, besef

KOP-EN-STAART-PUZZEL

1 KNIE
2 BORD
3 OPOE
4 HERT
5 ETEN
6 DEEG
7 TWEE

Van deze woorden hak je de kop (dus de eerste letter) af en je voegt er een staart (dus een laatste letter) aan toe. Je moet dan weer allemaal goede woorden krijgen volgens onderstaande omschrijvingen. Als je het goed gedaan hebt, vormen de nieuwe achterste letters de naam van een kunstmatige aardsatelliet.

1 Ontkenning
2 Regelmaat
3 Stilstaand water
4 Metaalhoudend gesteente
5 Onderkomen
6 Echtgenote
7 Nogmaals

TOEVOEGRAADSEL

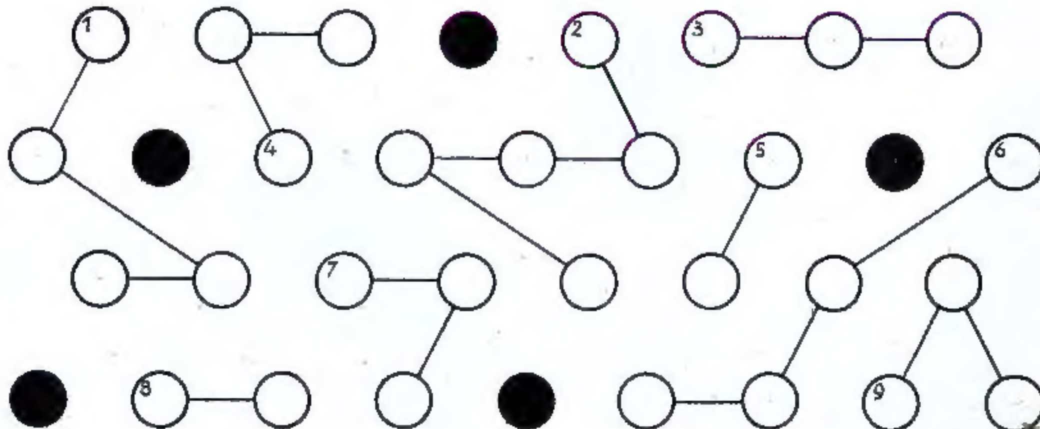
K + wild zwijn = insekt
T + toespraak = deel van een trap
T + wanorde = slaginstrument
L + honderd jaar = verscheurend dier
D + voederrek voor dieren = vrucht
I + tweemaal = reigerachtige vogel
D + roofdier dat van vis leeft = bloem
K + knaagdier = lattenkist
K + bloem = waterplant

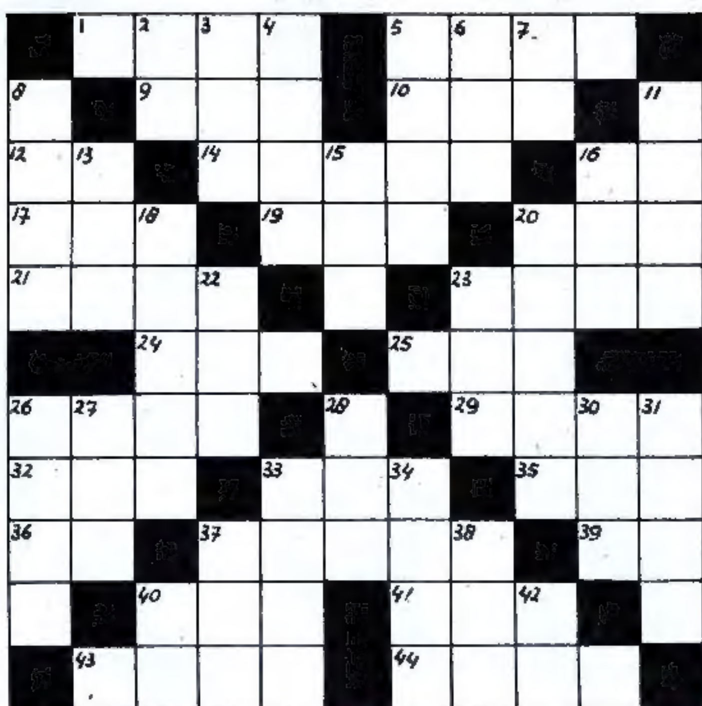
SPREEKWOORDPUZZEL

Op de knoppen van dit „schakelbord" moeten letters komen te staan, die tezamen, achter elkaar gelezen, een spreekwoord vormen.

Je kunt de letters vinden door de gevraagde woorden in te vullen. Je begint met de knop waarin het cijfer staat en volgt dan de lijn voor de volgende letters.

1. Geweidragend dier
2. Leeg, onbebouwd
3. Inwoner van Estland
4. Hoofddeksel
5. Lidwoord
6. Voertuig op ijs of sneeuw
7. Nachtvogel
8. Persoonlijk voornaamwoord
9. Nederlandse Televisie-Stichting (afk.)

KRUISWOORDPUZZEL

Horizontaal:

1 Delfstof
5 Overal
9 Elektrisch geladen atoom
10 Vertragingstoestel
12 Voorzetsel
14 Vet
16 Muzieknoot
17 Doorgang in een gebergte
19 Slang
20 Boom
21 Kraampje
23 Ruimte binnen sluisdeuren
24 Schaakterm
25 Kloosterzuster
26 Spruit
29 Fris
32 Kippenloop
33 Vlaktemaat
35 Koordans
36 Voorzetsel
37 Muziekstuk
39 Persoonlijk voornaamwoord
40 Ik (Latijn)
41 Meisjesnaam
43 Kale streep in weefsels
44 Keuze

Verticaal:

2 Romeinse Rijk (afk.)
3 Kever
4 Iemand die belangstelling veinst voor kunst en wetenschap
5 Muziekstuk
6 Vorm van leggen
7 Voorzetsel
8 Verhard mengsel
11 Fijn
13 Vloeibaar
15 Insekt
16 Hevig
18 Bij elkaar
20 Bloedgever
22 Krachteloos
23 Spijsbereider
26 Armoedig huisje
27 Boom
28 Rauw
30 Europese Economische Gemeenschap (afk.)
31 Vers
33 Koraaleiland
34 Azijn
37 Edelgrootachtbaar (afk.)
38 Plaats in Gelderland
40 En andere (afk.)
42 Uitroep van pijn

„Ik ben heel slecht in het tekenen van handen en voeten!"

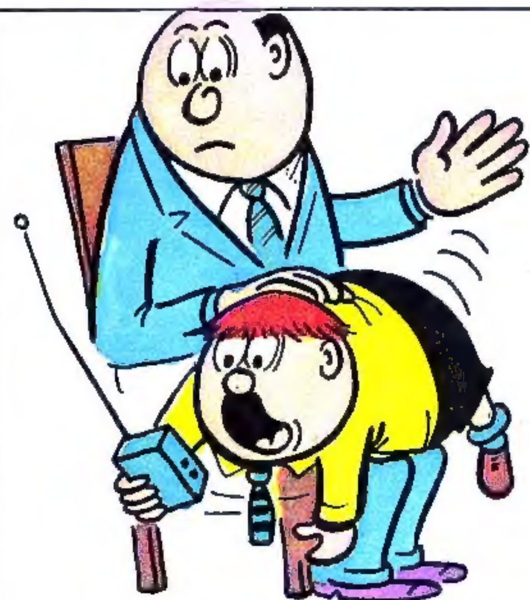
„Kom mee, jongens, dan gaan we nu naar Robbies tuin!"

EVEN LACHEN

„U komt te laag binnen... U komt te laag binnen... u komt... laat maar!"

„Oproep aan International Rescue! Oproep aan International Rescue!"

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Abonnementsprijs: 30 cent, f 3.90 per kwartaal (13 nrs.). Losse nummers: 40 cent.
Verdeler voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij. Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.
Bij betaling van abonnementsgeld: postrekening 682400 t.n.v. Sjors van de Rebellenclub, Haarlem. A.u.b. vermelden: abonnement per post of per bezorger.